

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/100/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112214484
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2112214484.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jozefa Mačēja a sudkýň JUDr. Kataríny Slováčkovej a JUDr. Evy Behranovej v právnej veci žalobcu: C. V., nar. XX. Y. XXXX, bytom J. T. XXXX/XX, XXX XX O., zast. advokátom: JUDr. Dušan Kubáni, Teplická 2251/121, 921 01 Piešťany proti žalovanému: Miroslav Čulaga, miesto podnikania SNP 23, 920 01 Hlohovec, IČO: 35 110 317, o 5.000 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 2. októbra 2014 č. k. 13C/116/2013 - 142 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi k rukám jeho advokáta náhradu trov odvolacieho konania v sume 366,89 eur a to do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I/ uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 5.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 16.7.2012 do zaplatenia; II/ vo zvyšku návrh zamietol a III/ žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 300 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.132,77 eura, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu. Právne takéto svoje rozhodnutie vo veci odôvodnil ust. § 40 ods. 3 a § 517 ods. 2 O.z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a § 262 ods. 1, § 345 ods. 2, § 351 ods. 1 a 2, § 369 ods. 1, § 436 ods. 1 písm. d/, § 560 ods. 1 a § 564 Obch.z. (Obchodný zákonník č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov); vecne potom najmä tým, že návrh žalobcu bol dôvodný čiastočne, keď zamietol návrh len v časti požadovaného úroku z omeškania nad 8,75%. Z odôvodnenia vyplýva, že predmetom žalobného nároku žalobcu bolo uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť mu istinu 5.000 eur, ktorú sumu poskytol žalovanému ako zálohu na rekonštrukciu kotolne s tým, že žalovaný napriek predchádzajúcim výzvam žalobcu na dokončenia prác v zmysle zmluvy o dielo zo dňa 16. augusta 2011 toto nerealizoval, pristúpil žalobca k odstúpeniu od zmluvy (písomne 12. júla 2012), pričom žalovaný si ním dodaný tovar (navyše pre účely riešenia kotolne tepelným čerpadlom nepoužiteľný) napriek výzve žalobcu neprevzal a ani poskytnutú zálohu vo výške 5.000 eur nevrátil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.3 a keďže mal žalobca neúspech len v pomerne nepatrnej časti (úroku z omeškania) priznal mu plnú náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie len žalovaný s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uviedol, že ho súd v konaní nevypočul, pretože sa nemohol dostaviť na pojednávanie z dôvodu pracovnej cesty a jeho advokát JUDr. Peter Peružek ho riadne ospravedlnil. Žalobcovi nie je dlžný žiadnu sumu, pretože tento mu poskytol zálohu na zásobník HSK 800 + izoláciu, regulátor Ir 12, zmiešavač komplet, nosný materiál na zapojenie

kotolne s prípravou solárneho zapojenia a tepelného čerpadla na dome v V. U.. Materiál mu dodal na rodinný dom V. U. a vlastní od tohto doklady o zakúpení a má aj svedkov, že žalobca tovar prevzal. Žalovaný sa všetko snažil robiť svojpomocne a tým ich veľmi zdržiaval, preto nemohol v dohodnutom termíne dokončiť prácu. Žalobca mal finančné problémy, preto sa rozhodol pre lacnejšiu variantu kotla.

Žalobca navrhol odvolaním žalovaného napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 O. s. p. v medziach odvolania celú vec (keď rozsudok bol žalovaným napadnutý v celom rozsahu a takto len podružný význam mala závislosť rozhodnutia o trovách konania od rozhodnutia vo veci samej) a to podľa § 214 ods. 1 a contrario a ods. 2 O. s. p. bez pojednávania (pretože tu podľa jeho názoru nevznikla potreba ďalšieho dopĺňania či opakovania dokazovania, nešlo tu o konanie vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a pojednávanie odvolacieho súdu si nevyžadoval ani žiaden dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok tak vo veci samej ako aj trovách konania treba považovať za vecne správny.

Odvolací súd nemal dôvod, pre ktorý by sa nemal stotožniť s argumentáciou použitou v odôvodnení napadnutého rozsudku na podporu spôsobu rozhodnutia zvoleného súdom prvého stupňa a zásadne by tak postačovalo (podľa prvej časti ust. § 219 ods. 2 O. s. p.), vzhľadom k povinnosti v konaní o odvolaní sa aspoň stručne vysporiadať aj s tzv. odvolacími námietkami (§ 219 ods. 2 O. s. p. in fine) je treba na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť nasledovné :

Žalovaný namietal, že prvostupňový súd pojednával napriek tomu, že sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil a to prostredníctvom svojho zástupcu advokáta JUDr. Petra Peružeka. Ako vyplynulo z obsahu spisu JUDr. Peružek žalovaného v konaní nikdy nezastupoval, ako vyplýva z úradného záznamu na čl. 109, sám advokát JUDr. Peružek oznámil, že žalovaného nezastupuje a urgencia o urýchlené vytyčenie termínu pojednávania, ktorú napísal dňa 20. marca 2013 na Okresný súd Trnava v mene žalovaného bola len jednorázovou záležitosťou. Prvostupňový súd postupoval správne, keď vec prejednal v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalovaného, ktorý bol na pojednávaní (dňa 3.6., 5.8. a 2.10.2014) vždy riadne a včas predvolaný (v zmysle § 48 ods. 3 O.s.p., t.j. fikciou doručenia), žalovaný však svoju neúčasť neospravedlnil a ani nepožiadaval o odročenie týchto pojednávani z dôležitého dôvodu, preto boli splnené podmienky dané v ust. § 101 ods. 2 O.s.p., na prejednanie veci v neprítomnosti žalovaného. Aj ďalšia námietka žalovaného, že má dôkazy vyvracajúce žalobný nárok neobstoja, pretože tieto mal v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, čo však neurobil, preto aj táto jeho námietka je irelevantná.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 aj 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil (vrátane rozhodnutia o trovách konania).

Pri takomto výsledku konania v ňom plný úspech zaznamenal žalobca a bol to tak on, komu vzniklo právo i na náhradu trov odvolacieho konania (podľa § 224 ods. 1 a 2 a § 142 ods. 2 O. s. p.). V odvolacom konaní boli realizované advokátom žalobcu dva úkony právnej služby a to vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej za ktorý prináleží advokátovi odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny t. j. 180, 93 eur + režijný paušál 8,04 eur a ďalší úkon účasť na pojednávaní dňa 19. apríla 2016 za ktorý prináleží advokátovi odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny t. j. 90,46 eur + režijný paušál 8,58 eur. Advokát si dôvodne uplatnil aj hotové výdavky a náhradu za stratu času, a to cestu osobným motorovým vozidlom z Piešťan do Trnavy a späť (jedna cesta 40 km) vo výške 21,68 eur a náhradu hotových výdavkov 57,20 eur v zmysle § 17 ods.1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. (4 x polhodina a 14,30 eur).

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.